

Sra. Carina Mejías Sánchez
Presidenta del Grup Municipal CIUTADANS – C's
Ajuntament de Barcelona

Exp.- Esmenes Ordenança de serveis funeraris
Número entrada registre ESMENA.- 1-2017-0026013-1

VALORACIÓ DE LES PROPOSTES D'ESMENA AL PROJECTE NORMATIU D'ORDENANÇA DE SERVEIS FUNERARIS PRESENTADES PER LA IMA SRA. CARINA MEJÍAS SÁNCHEZ, EN REPRESENTACIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DE CIUTADANS – C's.

Barcelona, a 6 de març de 2017.

1) ESMENA D'ADDICIÓ. Article 6

El Grup Municipal Ciutadans proposa definir les persones usuàries a les persones físiques.

El matís aportat per la paraula "físiques" és adequat per la finalitat perseguida per l'article referit.

S'accepta l'esmena proposada.

TEXT

"Article 6.1.- Són usuàries les persones físiques que utilitzen els serveis funeraris en relació amb la defunció d'una persona."

2) ESMENA D'ELIMINACIÓ. Article 9

El Grup Municipal Ciutadans proposa eliminar l'article 9.1 referit a l'autorització necessària per operar a la ciutat de Barcelona.

Al respecte cal dir que el règim d'autorització per prestar serveis funeraris previst per la proposta d'ordenança és el que resulta de les previsions de la Llei 2/1997, de serveis funeraris de Catalunya, i, per tant, la previsió que l'accés a la prestació d'aquests serveis sigui mitjançant autorització és conforme a la normativa aplicable.

Sense perjudici de l'anterior, a l'article 9.2 es regula el règim jurídic aplicable a aquelles empreses que ja es trobin autoritzades a altres municipis de l'Estat, en els termes que es deriven de la Llei 2/1997, de serveis funeraris de Catalunya.

No s'accepta l'esmena proposada.

3) ESMENA DE MODIFICACIÓ. Article 11

El Grup Municipal Ciutadans proposa que l'article 11 fixi ja la quantia de la fiança que els prestadors de serveis funeraris haurien de prestar.

La Llei 2/1997, de serveis funeraris, preveu el caràcter potestatiu de la fixació de la garantia per part dels ajuntaments, de manera que poden, si així ho decideixen, atorgar les autoritzacions amb la condició que el servei es presti gratuïtament o de forma bonificada a les persones que no disposin de mitjans econòmics. Així mateix, la Llei estableix que, en cas d'haver-se previst l'obligatorietat de prestar fiança per tal d'obtenir l'autorització corresponent, aquesta garantia respon del cost dels serveis funeraris de prestació forçosa (gratuïts o bonificats), en el cas que les empreses es neguin a prestar-los. El projecte normatiu d'Ordenança de serveis funeraris aprovat regulava la qüestió de la garantia en la línia de les previsions de la Llei 2/1997, és a dir, que la fiança podia ser exigible si així ho determina la Comissió de Govern.

No obstant això, s'ha considerat, arrel de l'esmena proposada, que resulta útil comptar amb una quantificació inicial de la garantia a constituir i, per tant, és procedent fixar la quantia de la garantia que cal constituir per a l'obtenció de l'autorització, sense perjudici de la seva actualització. A aquests efectes, s'incorpora una habilitació a la Comissió de Govern per actualitzar, si s'escau, la garantia, i per ordenar els reajustaments que correspongui fer en cas d'actualització de l'import.

Per últim, val a dir que la disminució de l'import (de 600.000'00 Euros a 20.000'00 Euros) respecte de l'Ordenança de serveis funeraris encara vigent és prou significativa com per entendre que la quantia de 20.000 Euros establerta garanteix el compliment dels principis d'universalitat i continuïtat del servei i, al mateix temps, no es considera que pugui actuar en absolut com un impediment a la competència o a l'accés al mercat dels serveis funeraris per part de les empreses funeràries, atès que no es tracta d'un import elevat i, per tant, en poder-se prestar la garantia en qualsevol de les formes admeses per la legislació de contractes del sector públic, el cost anual de prestar, per exemple, un aval bancari pel citat import de la garantia, esdevé assumible per qualsevol operador en tant que la seva quantia és mínima i sense rellevància econòmica.

S'accepta l'esmena proposada.

TEXT

"Article 11.- Prestació de garantia

1. Amb la finalitat de respondre del cost dels serveis funeraris de prestació forçosa i de garantir els principis de continuïtat dels serveis funeraris i d'universalitat en l'accés als mateixos, s'estableix l'obligació de constituir una garantia com a requisit previ a l'atorgament de l'autorització. Aquesta garantia

pot prestar-se en qualsevol de les formes admeses per la legislació de contractes del sector públic.

2. L'import d'aquesta garantia s'estableix en 20.000 Euros. S'habilita la Comissió de Govern per actualitzar l'import de la referida garantia en funció, especialment, del cost dels serveis funeraris de prestació forçosa previstos en l'article 24 de la present ordenança. Quan dugui a terme l'actualització, la Comissió de Govern ha d'ordenar els reajustaments corresponents en les garanties constituïdes per cadascuna de les empreses de serveis funeraris i el termini dins del qual ha de produir-se, si s'escau, el reajustament fins a l'import actualitzat.

3. En cas que aquesta garantia sigui executada totalment o parcialment, l'empresa funerària resta obligada a la seva reposició o reajustament fins a l'import exigít."

Com a conseqüència lògica de la modificació de l'article 11, es fa necessari introduir en el projecte normatiu una disposició transitòria única (per tal que les empreses que ja presten serveis a Barcelona restin obligades a constituir, o bé adequar-ne l'import, la garantia prevista a l'article 11) i modificar la disposició final primera (amb l'objectiu d'establir un redactat sobre l'habilitació a la Comissió de Govern de l'Ajuntament que no sigui contradictòria respecte d'allò que finalment s'ha establert a l'article 11 com a conseqüència de l'acceptació de l'esmena proposada).

TEXT

"Disposició transitòria única. Les empreses funeràries que ja prestin serveis funeraris en el municipi de Barcelona en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta ordenança resten obligades a constituir la garantia prevista en l'article 11 o, en el seu cas, a adequar-ne l'import, en el termini de tres (3) mesos a comptar des de l'entrada en vigor de l'Ordenança."

"Disposició final primera. La Comissió de Govern queda habilitada per a desenvolupar, si és el cas, mitjançant l'adopció dels acords corresponents, els articles d'aquesta Ordenança que restin pendents de concreció."

4) ESMENA D'ELIMINACIÓ. Article 17

El Grup Municipal Ciutadans proposa eliminar la referència de l'article 17 a la distribució de productes i a l'evitació de les actuacions que puguin suposar un abús de posició de domini, al·legant que l'Ajuntament no té competència en matèria de consum i de defensa de la competència.

La referència que fa aquest article a l'estatut de persones usuàries ho és a les "persones usuàries de serveis funeraris" de manera que l'Ordenança de serveis funeraris és un bon lloc on regular-ne els drets. A més, l'article 7.2.b) de la Llei 2/1997, de serveis funeraris indica que s'ha de condicionar l'atorgament de l'autorització al respecte als drets de les persones usuàries.

A més, els articles 1.1, 3.1.i) i especialment l'article 12.5 de la Llei 2/1997 de serveis funeraris habiliten a les Ordenances per a regular aspectes relatius a protecció de consumidors i de la competència.

Igualment, pel que fa a la prestació de serveis i distribució de productes, no és altra cosa que una reiteració del principi d'universalitat i de la prohibició de negativa a prestar aquests serveis tan sensibles a la ciutadania de Barcelona. De manera que el principi d'universalitat (art. 3) i una de les seves manifestacions (l'esmentada) queden regulades a la mateixa norma.

En el mateix sentit l'esment a evitar conductes que suposin "abús de posició de domini". L'article 6.3 de la Llei 2/1997, de serveis funeraris, habilita específicament per a que les ordenances o reglaments municipals siguin els instruments normatius a través dels quals es fixin els requisits mínims de disponibilitat de mitjans dels operadors, amb la finalitat de garantir la qualitat del servei i vetllant perquè els requisits siguin proporcionats i respectin la lliure competència. En aquesta línia, la mateixa Ordenança de serveis funeraris (art. 5) diu que és l'Ajuntament de Barcelona el garant de la lliure competència entre prestadors de serveis, de manera que una de les conductes que prohibeix és l'abús de posició de domini.

En tot cas, el compliment de la legislació vigent és indefugible, i el seu recordatori és perfectament vàlid en Dret.

No s'accepta l'esmena proposada.

5) ESMENA D'ELIMINACIÓ I MODIFICACIÓ. Article 20

El Grup Municipal Ciutadans proposa eliminar i modificar el redactat en tant que creu que el redactat proposat crea una nova categoria d'equipament i que tanatoris i sales de vetlla haurien de situar-se en el mateix tipus d'equipament o aclarir la seva compatibilitat amb altres usos.

S'ha considerat adient regular en una sola categoria d'instal·lacions els tanatoris, i amb aquesta denominació. La Llei 2/1997, de serveis funeraris, que ha de ser el marc normatiu per a la proposta de nova Ordenança de Serveis Funeraris diu al seu article 4.1.f) que una de les funcions de les empreses prestadores de serveis funeraris és la de prestar el servei de "*tanatori, en condicions físiques adequades per a la vetlla*". La llei regula, per tant, l'immoble referit al tanatori com l'espai on es presten els serveis de vetlla.

A més, el Decret 297/1997, que aprova el Reglament de Policia Sanitària Mortuòria, defineix el que són les sales de vetlla i les instal·lacions de què han d'anar acompanyades, entre les que cal destacar una sala per a pràctiques sanitàries. Per tant, una o diverses sales de vetlla acompanyades d'una sala de pràctiques sanitàries, és un tanatori. En definitiva, una sala de vetlla no deixa de ser una més de totes aquelles dependències amb què ha de comptar un tanatori.

S'ha cregut que aquesta interpretació és més acurada i conforme amb la normativa vigent i alhora és aquella que suscita menys ambigüitats.

A més, en aquesta línia d'identificació legal, cal afegir que, des del punt de vista substantiu, els requeriments de mobilitat i de planejament són idèntics, per la qual cosa la identificació que es proposa resulta jurídicament obligatòria, tal com es deriva de l'informe emès en data 6 de març de 2017 per la Direcció d'Actuació Urbanística i la Direcció de Planejament.

Arran de l'esmena proposada, es procedeix a modificar el text en el sentit que s'indica a continuació.

En conseqüència, s'accepta l'esmena proposada.

TEXT

"Article 20. Requisits específics de l'activitat de tanatori

1. Als efectes de la present Ordenança, té la consideració de tanatori aquell immoble que sigui destinat a ser domicili mortuori en condicions adequades per a la vetlla i d'acord amb els requisits que tot seguit s'indica i als previstos a la normativa de policia sanitària mortuòria i de serveis funeraris aplicable.

2. Els tanatoris ubicats en el terme municipal de Barcelona han de complir amb els següents requisits per tal de poder prestar el servei en condicions físiques adequades per a la vetlla:

a) Han de disposar d'almenys de dues sales per la vetlla del difunt, lavabos, un oratori, despatx per a contractació, entrada de difunts independent de l'entrada de les persones i una sala destinada a la realització de pràctiques sanitàries sobre cadàvers. A més, en aquests establiments cal garantir la disponibilitat de deu places d'aparcament per cada sala de vetlla habilitada, per a les dues primeres sales, i cinc places per cada sala de vetlla addicional. Aquestes places d'aparcament poden ser situades en el mateix establiment o garantides a les persones usuàries a través d'un acord amb altres entitats, supòsit en el qual cal que les places d'aparcament es trobin en un recinte vigilat, a una distància màxima de tres-cents metres de l'entrada principal del tanatori, i accessibles per persones amb mobilitat reduïda.

b) Les sales de vetlla dels tanatoris han de disposar d'una dependència per a l'acolliment de la família i el públic en general i una sala d'exposició del difunt, degudament refrigerada, així com complir amb la resta de requisits exigits per la normativa de policia sanitària mortuòria. Els espais de les sales de vetlla han de ser els adequats per tal d'evitar que la família i les visites i públic en general hagin de romandre ocupant l'espai públic durant el temps de durada de la vetlla.

- c) *Els tanatoris han de situar-se en sòl qualificat d'equipament en clau 7a o 7b, havent-se de definir l'ús sanitari assistencial i les condicions d'edificació en el corresponent Pla especial urbanístic, en cas que aquest sigui procedent.*

Els tanatoris han de situar-se en una edificació independent en què la totalitat de l'edifici s'haurà de destinar a aquest ús.

- d) *La instal·lació de tanatoris està sotmesa als requeriments establerts, en el seu cas, a la normativa sectorial, per raons de mobilitat i seguretat pública.*

3. Quan així ho estableixi la legislació aplicable, les empreses funeràries que gestionin tanatoris han de garantir l'accés als serveis que aquests tanatoris prestin a qualsevol operador funerari que ho sol·liciti amb respecte als principis d'objectivitat, transparència i no discriminació, i sense perjudici d'haver de satisfer-ne el preu que a tal efecte l'empresa funerària hagi establert."

6) ESMENA D'ADDICIÓ I MODIFICACIÓ. Article 24

El Grup Municipal Ciutadans proposa fixar a l'Ordenança el nivell d'ingressos per accedir als serveis funeraris destinats a persones sense recursos i proposa que l'operador municipal assumeixi la majoria d'aquests serveis.

Respecte de la fixació del nivell d'ingressos per tal d'accedir als serveis funeraris destinats a persones sense recursos, es considera més adient que la Comissió de Govern sigui l'òrgan que concreti el líndar màxim dels ingressos i, si s'escau, l'actualitzi, atès que la Comissió de Govern és un òrgan de govern municipal transparent, que adopta els acords d'acord amb la normativa reguladora del procediment administratiu i es troba sotmesa a la normativa de transparència. Així mateix, en tractar-se d'una disposició de caràcter general, ha d'obrir-se un període d'informació pública. D'aquesta manera, que la fixació dels líndars per esdevenir beneficiari del servei gratuït o bonificat es porti a terme per la Comissió de Govern no pot considerar-se arbitrari de cap manera.

D'altra banda, han de tenir present que l'empresa municipal que prestarà serveis funeraris ho farà en règim de lliure competència i igualtat respecte als altres operadors, de manera que seria discriminatori, molt oneros i econòmicament insostenible que l'empresa municipal hagués d'assumir, respecte de la resta dels seus competidors, un nombre superior (o fins i tot la totalitat) dels serveis de prestació forçosa.

Cal recordar que l'article 7.2.d) de la Llei 2/1997, de serveis funeraris estableix que l'Ajuntament ha de distribuir les prestacions de caràcter social de manera proporcionada i atenent a la facturació de cadascun dels operadors. Per tant, és considera més adequat continuar amb el criteri que l'actual Ordenança de serveis funeraris ja preveu, és a dir, repartiment segons la quota de mercat de cada operador. Aquest criteri també és útil perquè denota la capacitat de cada operador d'assumir més o menys serveis a tenor de la seva dimensió.

Tanmateix, s'accepta parcialment l'esmena proposada, en el sentit únicament de millorar el redactat pel qual la Comissió de Govern ha de fixar i actualitzar el líndar màxim d'ingressos. Addicionalment, s'ha considerat oportú, als efectes de donar major seguretat jurídica a la regulació de les prestacions forçoses, incorporar en l'ordenança la relació dels serveis funeraris mínims que poden ser objecte de prestació gratuïta, l'obligació de l'Ajuntament d'assegurar el compliment de les prestacions forçoses i vetllar per la correcta compensació i rescabament a aquells prestadors que assumeixin un volum superior al que els correspongui.

TEXT

"Article 24.- Obligacions específiques de servei essencial d'interès general

1. *Amb la finalitat de garantir el principi d'universalitat en l'accés als serveis funeraris, les empreses prestadores de serveis funeraris implantades al municipi de Barcelona tenen l'obligació de prestar serveis de forma gratuïta o bonificada a les persones que, d'acord amb l'informe dels serveis socials municipals, ho requereixin per manca de mitjans econòmics propis, o en aquells casos en què ho acordi l'autoritat judicial.*

2. *La Comissió de Govern, mitjançant decret, ha de fixar el líndar màxim d'ingressos anuals que permet que les persones usuàries puguin tenir dret a gaudir de la prestació dels serveis funeraris de forma gratuïta o bonificada. Així mateix, es faculta la Comissió de Govern per a actualitzar el referit líndar, així com per dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament del present precepte.*

3. *Els serveis funeraris mínims que, si s'escau, s'han de prestar de forma gratuïta, són:*

- a) *Informació i assessorament sobre els serveis mínims que són objecte de prestació gratuïta.*
- b) *Subministrament del fèretre.*
- c) *Realització de pràctiques higièniques i sanitàries bàsiques sobre el cadàver, col·locació en el fèretre i dipòsit del cadàver fins al moment del trasllat al seu destí final.*
- d) *Trasllat del cadàver fins al tanatori i trasllat fins al destí final (crematori o cementiri)*
- e) *Un espai per celebrar una cerimònia o acte d'acomiadament, si es sol·licita per les persones interessades.*
- f) *La gestió dels tràmits administratius preceptius per a tot el procés, en el sentit indicat en l'article 4.1d) de la present ordenança.*

4. *Les prestacions forçoses previstes en aquest article han de ser ateses, si procedeix la seva prestació d'acord amb els requisits previstos en aquest article,*

per les empreses funeràries a les quals els siguin sol·licitats els serveis per part de les persones interessades.

El cost total de les referides prestacions forçoses, de caire gratuït o bonificat, es distribuirà entre aquells prestadors de serveis funeraris amb establiment permanent al municipi de Barcelona de forma proporcional a la seva quota de mercat, que es calcularà en funció dels resultats de l'any immediatament anterior. A aquest efecte, els prestadors de serveis funeraris han de presentar a l'Ajuntament de Barcelona, dins dels dos primers mesos de cada any, una declaració responsable sobre el volum de facturació bruta total de l'exercici immediatament anterior.

5. Així mateix, les empreses funeràries romanen obligades a informar de l'existència d'aquestes prestacions gratuïtes i bonificades, de les condicions que han de reunir les persones usuàries per tal de gaudir-les, i, en el cas dels serveis bonificats, el preu total del servei i la quantia de les possibles bonificacions.

6. L'Ajuntament ha d'establir els mecanismes que siguin necessaris per tal d'assegurar el compliment de les prestacions forçoses de serveis conforme allò previst en el present article, i per tal de compensar i rescabalar aquells prestadors de serveis que hagin hagut d'assumir un volum de prestacions forçoses superior al que els correspondria. El rescabament o compensació anirà amb càrrec dels prestadors de serveis funeraris indicats al segon paràgraf de l'apartat 4 del present article que no hagin assolit el volum de prestacions forçoses que els correspondria.

7. Dins del mes següent a l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança s'ha de constituir una Comissió integrada per representants de l'Ajuntament i dels prestadors de serveis funeraris amb establiment permanent al municipi de Barcelona, que s'ha de reunir al menys dues vegades a l'any, destinada a facilitar el rescabament o compensació prevista en el present article."

7) ESMENA DE MODIFICACIÓ. Article 34

En la mateixa línia que s'ha indicat en el punt 4 (referent a l'esmena d'eliminació de l'article 17), s'ha de considerar que l'Ordenança de serveis funeraris és l'instrument adequat on preveure el règim sancionador relatiu a la prestació d'aquest servei d'interès general.

La proposta d'eliminar l'article 34 i redactar-ne un de nou s'ha de considerar improcedent, amb fonament en l'aplicació de la Llei 2/1997, de serveis funeraris i dels principis constitucionals i estatutaris, així com de la Llei reguladora de les bases de règim local. D'aquests textos es deriva la competència municipal sobre la matèria i el principi de reserva de llei pel qual l'ordenança ha de respectar la legislació sectorial sobre la matèria. En aquest cas, la Llei 2/97 conté un seguit d'articles que apoderen l'ordenança per fixar el règim de funcionament i règim sancionador aplicable especialment els articles 1.1, 3, 11 i 12. D'aquesta cita, cal destacar els arts 11 i 12 que preveuen la competència municipal i la possibilitat de tipificar infraccions i tipificar

sancions amb els límits derivats del principi de reserva de llei. Com a exemple, cal recordar que l'art. 12 apartats 3 i 5, que estableixen:

“Les ordenances o els reglaments municipals poden especificar i graduar el quadre de sancions establert per aquesta Llei, dins els límits fixats per l'apartat 1.

5. El procediment sancionador aplicable per la comissió de les infraccions tipificades per aquesta Llei és el que estableixen les ordenances o els reglaments municipals, i és supletòria la normativa específica de la Generalitat

No s'accepta l'esmena proposada.

Així ho signo als efectes oportuns al lloc i data més amunt indicats.

Antoni Fernández Pérez
Director d'Empreses, Entitats Municipals i Recursos